ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW
z dnia 17 grudnia 2002 r.
w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

zmiany:

2003-09-01	Dz.U.2003.148.1449	§ 1
2004-01-01	Dz.U.2003.224.2227	§ 1
2005-01-01	Dz.U.2004.282.2808	§ 1
2007-03-13	Dz.U.2007.34.211	§ 1

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW
z dnia 17 grudnia 2002 r.
w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób prowadzenia przez podatników, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, zwanej dalej *„ustawą”*:

1) ewidencji przychodów, zwanej dalej *„ewidencją”*, oraz szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać ewidencja, aby stanowiła dowód w postępowaniu podatkowym, a także sposób dokumentowania przychodów oraz obliczania należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych;

2) wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

§ 2. 1. Podatnicy są obowiązani prowadzić ewidencję według wzoru określonego w załączniku do rozporządzenia.

2. Wspólną ewidencję prowadzą:

1) podatnicy wykonujący działalność w formie spółki, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, a także

2) małżonkowie, między którymi istnieje wspólność majątkowa, osiągający przychody, o których mowa w art. 6 ust. 1a ustawy, o ile nie złożyli oświadczenia o opodatkowaniu całości przychodu przez jednego z nich.

3. Podatnik jest obowiązany zbroszurować ewidencję i kolejno ponumerować jej karty.

§ 3. Zapisy w ewidencji są dokonywane na podstawie wystawionych faktur VAT (w szczególności faktur VAT marża, faktur VAT RR, faktur VAT MP), dokumentów celnych, rachunków oraz faktur korygujących i not korygujących, zwanych dalej *„fakturami”*, odpowiadających warunkom określonym w odrębnych przepisach, jeżeli sprzedaż jest udokumentowana fakturami, a w przypadku sprzedaży bez faktur - na podstawie wystawionego na koniec dnia dowodu wewnętrznego, w którym w jednej kwocie jest wykazana wartość tych przychodów za ten dzień z podziałem na przychody objęte poszczególnymi stawkami ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

§ 4. W przypadku osiągania przychodów, o których mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), zwanej dalej *„ustawą o podatku dochodowym”*, oraz w razie osiągania

przychodów z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, o których mowa w art. 6 ust. 1a ustawy, zapisów dokonuje się na podstawie dowodów potwierdzających faktyczne uzyskanie tych przychodów.
§ 5.
§ 6.
§ 7. 1. Zapisy dotyczące przychodów mogą być również dokonywane na podstawie dziennego zestawienia faktur.
2. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać co najmniej:
1) datę;
2) numer zestawienia;
3) numery faktur objętych zestawieniem;
4) daty faktur objętych zestawieniem;
5) łączną wartość przychodów wynikającą z tych faktur z podziałem na przychody objęte poszczególnymi stawkami ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.
§ 8. Zapisy w ewidencji są dokonywane w porządku chronologicznym na podstawie dowodów, o których mowa w § 3, 4 i 7, nie później niż do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.
§ 9. Podatnicy, o których mowa w art. 84 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535), zwanej dalej *„ustawą o podatku od towarów i usług”*, mogą ewidencjonować przychody w ewidencji łącznie z podatkiem od towarów i usług, z tym że na koniec miesiąca przychód pomniejsza się o należny podatek od towarów i usług.
§ 10. 1. Podatnik może prowadzić ewidencję przy użyciu technik informatycznych. Na koniec każdego miesiąca, w terminie, o którym mowa w § 8, podatnik jest obowiązany sporządzić wydruk zapisów dokonanych za dany miesiąc. Wydruk powinien być zgodny z wzorem ewidencji określonym w załączniku do rozporządzenia.
2. Podatnik posługujący się programem komputerowym, który nie zapewnia wydrukowania ewidencji, według wzoru określonego w załączniku, jest obowiązany założyć ewidencję. Po zakończeniu miesiąca do odpowiednich kolumn tej ewidencji należy wpisać w jednej pozycji sumy przychodów uzyskanych w danym miesiącu, według poszczególnych stawek ryczałtu.
§ 11. Jeżeli podatnik prowadzi ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 1 lub 3 ustawy o podatku od towarów i usług, może zrezygnować z prowadzenia ewidencji, na zasadach określonych w rozporządzeniu, pod warunkiem, że:
1) dane wykazane w tej ewidencji pozwolą na wyodrębnienie z obrotów, w rozumieniu przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, przychodów dla celów ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych;
2) po zakończeniu każdego miesiąca, w terminie, o którym mowa w § 8, sporządzi zestawienie, w którym wykaże przychody na podstawie danych zawartych w tej ewidencji, według poszczególnych stawek ryczałtu, z uwzględnieniem różnic między obrotem, w rozumieniu przypisów ustawy o podatku od towarów i usług, a przychodem w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym.
§ 12. 1. Jeżeli podatnik dokonuje od przychodów odliczeń, jest obowiązany wykazać odliczenia w odrębnych pozycjach ewidencji i zmniejszyć o te kwoty wartość przychodu stanowiącego podstawę opodatkowania.
2.
3. Po zakończeniu miesiąca, w terminie, o którym mowa w § 8, należy podsumować zapisy, obliczyć i wpisać do ewidencji kwotę ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, a także kwoty przysługujących obniżek oraz ulg od tego ryczałtu. W przypadku prowadzenia więcej niż jednej ewidencji, sumy miesięczne zapisów z poszczególnych ewidencji należy przenieść do jednej z nich i podsumować.

4. Jeżeli wystąpią okoliczności powodujące obowiązek dokonania doliczeń, podatnik jest obowiązany wykazać w ewidencji doliczone kwoty wydatków i zwiększyć o te kwoty odpowiednio wartość przychodu podlegającego opodatkowaniu lub należny ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.
5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio w przypadku prowadzenia ewidencji, o których mowa w § 10 i 11.
§ 13. 1. Podatnik jest obowiązany prowadzić ewidencję rzetelnie i w sposób niewadliwy.
2. Za niewadliwą uważa się ewidencję prowadzoną zgodnie z przepisami ustawy i rozporządzenia. Za rzetelną uważa się ewidencję, jeżeli dokonywane w niej zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty.
3. Ewidencję uznaje się za rzetelną i niewadliwą, również gdy:
1) niewpisane lub błędnie wpisane kwoty przychodów łącznie nie przekraczają 0,5% przychodu wykazanego w ewidencji za dany rok podatkowy lub przychodu wykazanego w roku podatkowym do dnia, w którym naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej stwierdził te błędy, lub
2) brak właściwych zapisów jest związany z nieszczęśliwym wypadkiem lub zdarzeniem losowym, które uniemożliwiło podatnikowi prowadzenie ewidencji, lub
3) podatnik uzupełnił zapisy lub dokonał korekty błędnych zapisów w ewidencji przed rozpoczęciem kontroli przez naczelnika urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej, lub
4) błędne zapisy są skutkiem oczywistej omyłki, a podatnik posiada dowody określone w § 3, 4 i 7.
§ 14. 1. Wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zwany dalej *„wykazem”*, powinien zawierać co najmniej następujące dane:
1) liczbę porządkową;
2) datę nabycia;
3) datę przyjęcia do używania;
4) określenie dokumentu stwierdzającego nabycie;
5) określenie środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej;
6) symbol Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) wydanej na podstawie odrębnych przepisów;
7) wartość początkową;
8) stawkę amortyzacyjną;
9) zaktualizowaną wartość początkową;
10) datę likwidacji oraz przyczynę likwidacji albo datę zbycia środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej.
2. Za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne uważa się składniki majątkowe, o których mowa w art. 22a-22o ustawy o podatku dochodowym.
3. Zapisów dotyczących środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się w wykazie najpóźniej w miesiącu przyjęcia ich do używania. Późniejszy termin wprowadzenia do wykazu uznaje się za ujawnienie środka trwałego, o którym mowa w art. 22h ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym.
4. Podatnik jest obowiązany zbroszurować wykaz i kolejno ponumerować jego karty.
5. Nie podlegają objęciu wykazem budynki mieszkalne, lokale mieszkalne i własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej, których wartość początkową ustala się zgodnie z art. 22g ust. 10 ustawy o podatku dochodowym.
6. W razie zmiany formy opodatkowania, jeżeli podatnik prowadził ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o której mowa w art. 22n ustawy o podatku dochodowym, może kontynuować prowadzenie tej ewidencji, w sposób określony w

przepisach rozporządzenia, pod warunkiem że ewidencja ta odpowiadać będzie wymogom określonym w ust. 1.
§ 15. Wykaz może być prowadzony przy zastosowaniu technik informatycznych. W tym przypadku § 10 stosuje się odpowiednio.
§ 16. Przepisy rozporządzenia stosuje się do przychodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 2003 r.
§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.